

Amilyen ítéletmértékkel mértek

(Faust Gyula)

Köszöntés: Hallottátok, hogy megmondatott: Szemet szemért és fogat fogért. Én pedig azt mondom nektek: Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is. Máté 5:38-39.

Bibliaolvasás: 1 Kor 13.

Alapige: „Ne ítéljete, hogy ne ítéltessetek! Mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal ítélnék meg titeket is. És amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek is. Miért nézed a szálkát a te atyádfia szemében, és nem látod a gerendát a magadéban? Vagy hogyan mondhatod a te atyádfiának: hadd vegyem ki szemedből a szálkát, amikor a te szemedben gerenda van? Képmutató, vedd ki előbb a saját szemedből a gerendát, és azután gondold arra, hogy kivedd a szálkát a felebarátod szeméből! Mt 7: 1-5. „Megjegyezték, amit hallotok: Amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek, sőt ráadást adnak nektek, akik halljátok!” Márk 4: 24.

Krisztus Urunk hatalma, nemcsak világkormányzó erő, hanem erkölcsi hatalom is. Ő a testben soha nem mondta: „Meg kell tenned!” Ilyen szabad az ádámí eredendő állapot. Ha Urunk bennünket megteremtő Istenként megkövetelte volna az engedelmességet, akkor, mint rabszolgahajcsárnak, nem volna tekintélye felettünk. És noha ő valóban Teremtőnk és Megváltónk, soha nem erőlteti az engedelmességet. Teljesen szabadon hagyott. Olyan szabadon, hogy akár arcába is köphetünk, ahogy ezt a kortársai fizikálisan is megtették. Szabadságunk teljessége olyan, hogy megölhetjük Őt, ahogy ez a kortársai által meg is történt.

Teljes szabadságunk, amely, mint láttuk Krisztus keresztre feszítésében jutott tökélyre, nemcsak az Isten, hanem a felebarátunk tökéletes gyűlöletének megvalósítását is jelenti, - ami sajnálatos módon világunkban maga a történelem. Teljes szabadságunk tehát semmiben nem akadályozza Urunk és Istenünk erkölcsi uralmának és felettünk való teljhatalmának, sőt ellenkezőleg. Tökéletes ellentmondás, hogy teljesen szabadok vagyunk miközben Isten teljhatalmával uralkodik felettünk! Ki értheti ezt a paradoxont?

Mindenható Urunk, az Isten gyilkosságig eljutó szabadságunkat, ezt az engedetlenségünk általunk Istenre mért nagy ütését használja fel diadalútként a maga számára, hogy azon a lényegünk kibuggyanó forrásához eljutva az életünkkel váljon, mi pedig az Ő életévé. Mindezt, irántunk olthatatlanul lángoló szerelméből cselekedte, hogy igaz legyen az Ige, amely által így szól:

- Ti gonoszt gondoltatok én ellenem, [de] Isten azt jóra gondolta [fordítani], hogy cselekedjék úgy amint ma, hogy sok nép életét megtartsa. 1Móz 50:20.

Ez az egy test titka, hódoljunk Szerzője előtt!

A hatás ellenhatás törvénye nemcsak a fizikai testek esetében érvényesül, hanem Isten erkölcsi uralmának világában is. Szemet szemért, fogat fogért, ütést ütésért¹ és lelket

---

¹ Szemet szemért, fogat fogért, kezét kézéért, lábat lábért; Égetést égetésért, sebet sebért, kéket kékért. 2Móz 21:24-25; Törést törésért, szemet szemért, fogat fogért; amilyen sérelmet ő ejtett másra, olyan ejtessék rajta is. 3Móz 24:20.

lélekért, vagy más szóval halált halálért!² Amiképpen a newtoni fizika hatás-kölcsönhatás törvénye, úgy ez a törvény is kimondja, hogy amilyen erővel ütközik „A” test „B” testtel, pontosan ugyan olyan erő hat vissza B testről A testre. Tény, hogy Krisztus Jézus, az Istennek egyszülöttje általunk megöletett, mely halálért a törvény értelmében halál jár, de nem egyszer valamikor a megfoghatatlan távoli jövőben, hanem már a halál okozása idejében! Ezékiel erről ezt profétálta:

„Embernek fia! Miféle közmondásokat van nektek Izráel földjén, hogy azt mondjátok: „A napok csak mulnak, ám semmi nem teljesül a sok látomásból!”? Ezért mondd meg nekik: Azt mondja az én Uram, az ÚR: Megszüntetem ezt a közmondást, és nem mondogatják azt többé Izráelben. Mondd meg nekik: Közeledik az idő, sőt már egészen közel van minden látomás beteljesülése. Mostantól nem lesz többé semmiféle hiábavaló látomás és hízelgő jövendölgetés Izráel házában körében. Mert ha én az Úr szólok, akkor az az ige, amelyet kimondok, késedelem nélkül valóra is válik, meglesz. Ha tehát a ti napjaitokban szólok egy szót, mondok ki egy ígét, ti pártütők háza, akkor azonmód meg is cselekszem azt – ezt mondja az én Uram, az ÚR. Azután így szólt hozzám az ÚR szava: Embernek fia! Mivel, Izráel háza ezt mondja: A látomás, amelyet ő lát, sokára teljesül. Ő távoli időkről profétál. Ezért azt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Egyetlen szavam sem késik tovább. Minden szó, amelyet mondok, azonnal meglesz, azonnal elkezd megvalósulni, ezt mondja az én Uram, az ÚR.” Ezékiel 12: 22-28.

Az evangélisták és a szemtanúk egyet akartak, azt, hogy a zsigereidben átéld, hogy a te napod az Úr cselekvő igéjének megfelelően beteljesülve telik-múlik, azaz, Szentlélek a lehető legközelebb akar vinni bennünket az élő Istennel való összeütközéshez, ahhoz a nagy összecsapáshoz, ami ott a keresztfán történt. Tudnunk, éreznünk és értenünk kell, hogy Istengyűlöletünkkel hogyan ütköztünk bele az örökkévaló Kősziklába³, tapasztalnunk és ismernünk kell, hogy az Örökkévaló miként nyelte el magában minden lázadásunk ütéseit és hogyan hatott vissza mindez reánk nem ugyanakkora erővel, hanem azzal a megpróbáltatott hozzáadott hatalommal is, hogy Ő, a mi Urunk, a halálával vigyen át bennünket a magunkra hozott halálból az életbe!⁴ Tetszik vagy sem, hiszed, vagy nem, ez megtörtént! Az Istennel való összeütközés hatás-kölcsönhatás erőtereiben létezőnk, visszahat reánk a Krisztus Jézus halála, de ugyanakkor még nagyobb erővel a feltámadásával szerzett új élet! Urunk Jézus azt mondja, hogy boldog, aki mindezek után Ő benne bíz, mert egészen egyszerűen pontosan ez történt, amikor Jézus Krisztus így szólt: „Elvégeztetett!”

Isten öröktől fogva való bölcsessége, irgalma és szeretetének hatalma cselekedte azt, hogy ősz lázadásunk, mely Isten-gyilkosság a váltság által, ne csak az első, hanem az új teremtés szerves része is legyen. Isten váltságban kibontakozó uralma minden Ádám magjából való ember szívéhez az elvégzett váltság útján jutott el, az első Ábeltől kezdve az utolsóig. Erkölcsi uralom ez, amit örökön örökké dicsőítünk:

---

² Ne nézz reá szájalommal; lelket lélekért, szemet szemért, fogat fogért, kezét kézért, lábat lábért. 5Móz 19:21.

³ Tisztesség azért nektek, akik hisztek; az engedetleneknek pedig: A kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a szegletnek fejevé és megütközésnek kövévé s botránkozásnak sziklájává; Akik engedetlenek lévén, megütköznek az ígében, amire rendeltettek is. 1Pét 2:7-8.

⁴ Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az én beszédemet hallja, és hisz annak, aki engem elküldött, örök élete van, és nem jut ítéletre, hanem már átment a halálból az életre. Bizony, bizony mondom nektek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának hangját, és akik hallják, élni fognak. Jn : 24-25.

„Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratodért vannak és teremtetek” (Jel 4:11).

Ez az uralom minden létező mozgatója, mindenhol jelen van, mindent áthat. Így érkezünk meg alapigénkhez, ami így szól:

- Megjegyezték, amit hallotok: Amilyen mértékkel mértek, vagy amilyen ítélettel ítélték, olyannal mérnek néktek, sőt ráadást adnak néktek, akik halljátok.” (Márk 4:24)

Mi reánk tehát, aki Szentlélek által halljuk Urunkat, Jézus Krisztust, Istenünk és Atyánk ráadásként ható ereje hat! Ez a Krisztusból reánk visszaható ráadással kettőzött erő mindent magával ragad!⁵Vegyük végre komolyan, hogy Krisztus Mindenható és neki adatott minden hatalom mennyen és földön. Ebből az következik, hogy minden, ami történik mennyen és földön Krisztus által történik, a Tőle és Belőle felénk és belénk áradó ereje által. Ez nem jelent kevesebbet annál, hogy egyetlen nagy reánk visszaható erőnek hatalmában közrezárva vonzódunk, de nem ám véletlenszerűen, hanem a mindeneket újjá teremtő Atya Isten rendszerező szent akaratára szerint. Ámen! És itt jön a bökkenő, ha mindez ámen, akkor hogyan befolyásolja érzéseinket, indulatainkat, akaratunkat és a tetteinket? Jézus válaszol és azt mondja, hogy ezzel a többlet erővel az első reakciónk az, hogy gerendát látunk a testvérünk szemében, mintha fordítva vennék magunkra a szemüveget, vagy egy torzító lencsén keresztül néznénk a világot. Ne tegyük ezt, - mondja Jézus, Isten nem erre adta nekünk Krisztus erejét, hanem arra, hogy megtanuljunk a testvérünket többre tartani magunknál, hogy ezzel indulattal szolgáljunk.

Gondold csak végig! Mit látott Jézus, amikor szemtől szemben állt meg bármely testvérével, embertásával? Vajon nem látta a bűn gerendáiból az Isten ellen épített erőd⁶ falait? De bizony látván látta, mégsem alázott bele éleslátásával és hatalma szavával senkit a sárba, mint ahogy azt a farizeusok tették.⁷ Ézsaiás így prófétált erről:

„Kicsoda vak, ha nem az én szolgám? és olyan süket, mint az én követem, akit elbocsátok? Ki olyan vak, mint a békességgel megajándékozott, és olyan vak, mint az Úr szolgálója? Sokat láttál, de nem vetted eszedbe; fülei nyitva voltak, de nem hallott. Az Úr igazságáért akarta azt, hogy a törvényt nagygyá teszi és dicsőségessé”. Ézs 42:19-21.

Így nyújtotta szabadító jobbát, hogy megszabadítsa a bűnöst és megdicsőítse a mindeneket újjáteremtő mennyei Atyát és az Isten igazságát.

Jézus kétféle indulattól vezérelt szolgálatról tanít. Az egyiket úgy nevezi, hogy akard vagy sem, kiveszem a gerendát a te szemedből, pedig az enyémben is szálka van. A másik szolgálatot viszont úgy nevezi, hogy kiveszem a szálkát a te szemedből, ha te is úgy akard, mert az enyémből az Úr gerendát vett ki. Óh, be nagy különbség van a két indulat között, két egymásnak feszülő világ van egyik és a másik mögött is. Megparancsoltatott:

„Annak okáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is, Aki, mikor Istennek formájában vala, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy [ő] az Istennel egyenlő, Hanem önmagát megüresíté, szolgálai formát vévén föl, emberekhez hasonlónak

⁵ És én, ha felemeltem e földről, mindeneket magamhoz vonzok. Ján 12:32.

⁶Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erők az Istennek, erősségek lerontására; Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak (...). 2Kor 10:4-5.

⁷ Felelének és mondanak neki: Te mindenestől bűnben születél, és te tanítasz minket? És kivették őt. Ján 9:34.

lévén; És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, még pedig a keresztfának haláláig. Annak okáért az Isten is felmagasztalá őt (...).” Fil 2:5-9.

Jézus tanításából megérthetjük, hogy Isten azért adja nekünk Krisztus erejét, hogy a bennünk lévő gerendákkal tudjunk leszámolni, és amikor mindent elhordtunk és ebben a munkában hullára fárasztottuk magunkat, akkor ennek a fáradságnak az erőtlenségével fordulunk a testvérünkhöz a piciny kis szálkát eltávolítani. A lényeg tehát az, hogy gerendákhoz való nagy erőt a magunk érdekében magunk ellen kell használjunk, az üdvözítő szeretet gyöngédségben megnyilvánuló erejével viszont a testvérem számára kell készen lennem, hogy alkalom adtán szolgálhassak; soha nem fordítva!

Milyen szabadságunk van, - kérdezzük – a megváltás után? A Krisztus erejével közrezárt⁸ és Isten örök akarata szerint egyre inkább az ő szent célja felé sodródó, vonzódo „szabadságunk”. Szabadságunk arra, hogy leszámoljunk öemberünkkel, hogy erőre kapjon bennünk és általunk az az új!

Ébredj fel! – szól hozzánk most szelíd⁹ szellő halk hangján az Úr, mint kegyetlen fejedelemhez, hogy kiengeszteljen,¹⁰ és megbékéltessen¹¹ Istennel. Békülj meg Istennel ezen az Úton hamar, - tanítja Jézus!¹² Minden embernél nyomorultabb vagyok, ha csak annyira érinti meg lényem forrását Isten szerelme, amennyire én tudom, amennyire önmagamtól vagyok képes szeretni Őt! Ez nem elég! Nem elégszem meg kevesebbel, mint Krisztus hitével és szeretetével! Csak ez méltó Ő¹³ hozzá és Istenhez.

Mivel hallottalak Uram add ezt a szeretett, kegyelmet és üdvösséget ráadásként,¹⁴ hogy jobban tudjak szeretni! Uram segíts! Ámen.

Áldás: Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi az: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem az igazakat hívogatni jöttem, hanem a bűnösöket a megtérésre. Máté 9:13. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Máté 11:29.

---

⁸ Elöl és hátul körülzártál engem, és fölöttem tartod kezedet. Csodálatos előttem [e] tudás, magasságos, nem érthetem azt. Hová menjek a te lelked elöl és a te orcád elöl hova fussak? Ha a mennybe hágnok fel, ott vagy; ha a Seolba vetek ágyat, ott is jelen vagy. Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó szélére szállanék: Ott is a te kezéd vezérelne engem, és a te jobb kezéd fogna engem. Ha azt mondom: A sötétség bizonyosan elborít engem és a világosság körülöttem éjszaka lesz, A sötétség sem borít el előled, és fénylik az éjszaka, mint a nappal; a sötétség olyan, mint a világosság. Zsolt 239: 5-12.

⁹ 1Kir 19:12; Mint pásztor, nyáját úgy legelteti, karjára gyűjti a bárányokat és ölében hordozza, a szoptatósokat szelíden vezeti. Ézs 40:11

¹⁰ Tűrés által engeszteltetik meg a fejedelem, és a szelíd beszéd megtöri a csontot. Péld 25:15.

¹¹ Mindez pedig Istentől van, aki minket magával megbékéltetett a Jézus Krisztus által, és aki nekünk adta a békéltetés szolgálatát; Minthogy az Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket, és reánk bízta a békéltetésnek igéjét. Krisztusért járván tehát követségben, mintha Isten kérne mi általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk ő benne. 2Kor 5:18-21

¹² Légy jóakarója a te ellenségednek hamar, amíg az úton vagy vele, hogy ellenséged valamiképpen a bíró kezébe ne adjon, és a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe, és tömlőcbe ne vessen téged. Bizony mondom neked: ki nem jössz onnét, mígnem megfizetsz az utolsó fillérig. Máté 5:25-26.

¹³ Minekokáért mondom néked: Néki sok bűne bocsáttatott meg; mert igen szeretett; akinek pedig kevés bocsáttatik meg, kevésbé szeret. Luk 7:47

¹⁴ „(...) sőt ráadást adnak néktek, akik halljátok.” Márk 4:24.